

CHURCH REPORTER

1/2025

Zpravodaj pro anglicky mluvící členy a přátele Společnosti pro církevní právo
Praha – Brno – Olomouc – Stříbro – České Budějovice – Mšeno

21. ledna 2025 | Ročník 10 | Česká verze

19. leden 2025, sál Základní umělecké školy Stříbro: prof. Jiří Rajmund Tretera přednáší o novém směřování v církevním právu.

Snímek Místní skupina SPCP ve Stříbře

Místní skupina ve Stříbře

3. plenární zasedání místní skupiny Společnosti církevního práva ve Stříbře

Neděle 19. ledna 2025 byla dalším slavným dnem v dějinách naší mladé místní skupiny, před několika roky založené v západočeském hornickém městě *Stříbro*. Jako vždy se našeho setkání v Základní umělecké škole Stříbro účastnili nejen členové skupiny ze samého Stříbra, ale i ze širokého okolí. Těšili jsme se, že se uvidíme s dalšími přáteli z celých západních Čech: z Tachova, Kladruhu, Plzně, Karlových Var, Teplé, Mariánských Lázní a Plané u Mariánských Lázní. A to se nám splnilo. Všichni jsme se setkali a potěšili v družné zábavě. K tomu všemu přistoupila pěkně zorganizovaná výstava děl z kanonického práva a časopisů, které vydáváme.

*První část výstavy, kterou připravil pan ředitel Kratochvíl se svými spolupracovníky:
Vybrané spisy Jiřího Rajmunda Tretery a Záboje Horáka.*

Naše zasedání bylo svoláno na 12.00 do sálu v prvním poschodí Základní umělecké školy Stříbro a přesně v tu chvíli, bez jakéhokoli meškání, začalo. První, čemu jsme se obdivovali, byla výzdoba sálu, kterou provedl předseda místní skupiny a ředitel školy Bc. František Kratochvíl se svými spolupracovníky. Ze všech stran se na nás ze svých stojánek usmívaly publikace naší Společnosti i jejich představitelů, které sebral do úctyhodné sbírky. I přislíbili jsme, že se na příští setkání postaráme o vystavení další literatury, zejména od našich kolegů z celých Čech a Moravy.

Pan ředitel Kratochvíl ve svém úvodním vystoupení všechny vystavované publikace popsal. Až nám slzy vyhrkly radostí, když se zmínil také o našich kronikářských a esejistických počinech, jako je sbírka prof. Tretery **Ukončete návštěvy, dveře se zavírají, aneb Osmnáct balad a romancí z nemocničních sálů a předsálí** či jeho úctyhodné dílo **České paměti, Dobrodružný život právníka, profesora právnické fakulty a kněze**. Nebo jako kniha doc. Horáka **Církev a české školství** a sbírka dokumentů, kterou vydal pod názvem **Církev a školství**. Viz snímek na předešlé straně.

V druhé části svého vystoupení pan ředitel upozornil na čtyři časopisy, které naše společnost vydává jako periodika. Jsou to předně vědecký čtvrtletník **Revue církevního práva**, který vychází už 30. rokem. A tři měsíčníky: na kulturu, osvětu a zpravodajství zaměřené **Mšenské farní listy**, které od loňského roku vycházejí vždy k 1. dni každého měsíce. A dva obrázkové populárně vědecké listy **Zrcadlo církve**, které vychází kolem 10. dne a **Church Reporter**, který vychází kolem 20. dne každého měsíce, a to ve dvou verzích: anglické a české.

Pokračování výstavy: čtyři periodika SPCP.

Má-li kdo zájem o tyto časopisy, stačí, že se přihlásí za člena Společnosti pro církevní právo. Je nás celkem 540 a každý dostává Revue církevního práva až do bytu. A všechna ostatní periodika na svůj e-mail.

V druhé a hlavní části našeho sezení vyprávěli prof. Jiří Rajmund Tretera a doc. Zábój Horák o změnách v kanonickém církevním právu po vydání Kodexu kanonického práva z roku 1983. Novelizacích a doplňcích, které odstartoval již sám zákonodárce Kodexu papež Jan Pavel II. roku 1997, v nichž pokračoval jeho nástupce Benedikt XVI. a vytrvale pokračuje současný papež František. Pochopit současný právní řád církve i současnou modifikaci její struktury je možné jen, když si pěkně probereme změny v kanonickém právu za poslední půlstoletí a důvody, které k nim vedly.

*Pan ředitel Kratochvíl uvádí do druhé části našeho sezení:
přednášky prof. Tretery a doc. Horáka.*

Výklad obou přednášejících byl sledován s velkým zájmem i občasnými vstupy účastníků a přednáška byla zakončena bouřlivým potleskem.

Pak následoval rozhovor při milém a pěkném pohoštění, kterou členové místní skupiny SPCP už den napřed připravili. Nebylo třeba spěchat nikam na oběd; pěkně jsme se pomněli ve svém společenství.

Pohled do auditoria během přednášky.

Příští, 4. zasedání místní skupiny ve Stříbře, jsme naplánovali **na neděli 22. června 2025**, opět **od 12.00** v ZUŠ Stříbro. Každý bude zase informován z námi připraveného plakátu. Po našem nynějším sezení jsme dospěli ke společnému závěru, že nyní otevřené téma je tak rozsáhlé a na výsost aktuální, že se jím budeme zabývat ještě několikrát.

Text zh, snímky místní skupina SPCP Stříbro

Několik záběrů ze mše svaté, která zasedání SPCP předcházela

V neděli 19. ledna 2025 se část účastníků konference Společnosti pro církevní právo účastnila mše svaté v děkanském chrámu Všech svatých ve Stříbře. Mši svatou slavili stříbrský farář P. Mgr. Miroslav Martiš SChLJ a P. prof. Jiří Rajmund Tretera OP, který posloužil kázáním.

Hned v úvodu pan farář pozval přítomné k účasti na přednášce o změnách v církevním právu, která na mši svatou navazovala, a oznámil, že mše svatá je obětována za tragicky zesnulého policistu Bedřicha Arnolda Tausche. Přečetl jeho životopis, který nás velmi zaujal. Požádali jsme o svolení, abychom jeho hlavní myšlenky uveřejnili i na stránkách tohoto časopisu.

*19. 1. 2025: mše svatá v kostele Všech svatých ve Stříbře.
Celebroují J. R. Tretera a M. Martiš, ministruje početná skupina členů mariánské mužské kongregace.*

Mše svatá byla slavena v přeplněném kostele, což každému věřícímu udělá radost. Záhadou však pro nás zůstává, proč pozvání věřících na naši přednášku v kostele nemívá nikdy a nemělo ani tentokrát téměř žádný účinek. Na přednášku Společnosti pro církevní právo přicházejí ti, kteří byli námi napřed pozváni. Dalo by se očekávat, že přijdou i další, hlavně z řad účastníků mše svaté v kostele, což se však nestává.

Bedřich Arnold Tausch (1997–2025)

český policista, který padl při výkonu služby

Narodil se 8. prosince 1997 a byl vychován společně se svou sestrou Terezou, o čtyři roky mladší, které vždy byl velkým bratrem, ochráncem a kamarádem.

Již od malička měl rád uniformy. Přál si být policistou, hasičem nebo vojákem. Možná proto se již od dětství věnoval hasičství. Stal se členem sboru dobrovolných hasičů v Kladrubech. Studoval na Střední průmyslové škole v Plzni, konkrétně obor mechanik-seřizovač strojů řízených počítačem (Computer Numerical Control). Učil se bez problémů, a jelikož chtěl být prospěšný ostatním a láska k uniformám ho neopustila ani v dospělosti, byl rozhodnut stát se příslušníkem bezpečnostního sboru. Začal na sobě pracovat a poctivě a houževnatě sportovat. Jeho vášní byly bojové sporty.

Po střední škole zpočátku pracoval v soukromé sféře, jako obsluha strojů řízených počítačem, později jako technolog; poté byl profesionálním řidičem nákladních vozidel.

Ale jelikož se nechtěl vzdát svého snu, přihlásil se v přijímacím řízení k Policii České republiky a 1. května 2022 byl přijat do služebního poměru. Na své povolání byl náležitě hrdý a jeho rodina ho v plnění jeho snu vždy podporovala, protože chtěla, aby Arnold dělal to, co ho těší a dělá šťastným. U policie působil po celou dobu na dálničním oddělení Ostrov u Stříbra, tedy služby u dopravní policie, a pro své povolání, stejně jako pro sport, jednoduše žil. U Policie České republiky sloužil necelé tři roky až do poslední chvíle, kdy ve službě přišel o život.

Byl v kolektivu velmi oblíbený a dokázal si každého získat. Kolegové o něm hovoří jako o neskutečně poctivém, slušném a galantním člověku. Respektoval pokyny svých nadřízených, ale zároveň dokázal dělat věci po svém. Vždy upřednostňoval službu v terénu a do budoucna se chtěl věnovat kontrolám nákladní dopravy.

Podle slov nadřízených a kolegů byl Arnold především člověkem, kterého musel mít každý rád. Skromný, laskavý s úsměvem na tváři a se smyslem pro fair play. Byl člověkem ryziho charakteru, plný empatie a pokory. Člověkem se smyslem pro týmovou hru, který nikdy nepokazil žádnou legraci, který všem více dával, než sám bral. Útrapy a rány, s nimiž se musel jako každý z nás tu a tam potýkat, stejně jako rány, které mu byly uštědřeny při trénincích, přijímal s lehkostí. Bral věci tak, jak jsou a nikdy si na nic nestěžoval. Bojovník nejen v ringu, ale i v životě...

Nechtěl a nežil život někoho jiného, nesnažil se někoho napodobovat. Žil svůj život. Svůj jedinečný život, stejně jedinečný, jako byl on sám.

Čest jeho památce!

Jak jsme byli informováni, zesnulý zahynul na silnici, když vyšetřoval dopravní nehodu. Narazila do něho řidička, které projížděla silnicí nepřiměřenou rychlostí a smrtelně přitom zranila i několik dalších osob.

Jaroslav Barhoň z Tachova, člen mariánské mužské kongregace, s kadidelnicí.

J. R. Tretera okuřuje oltářní stůl kadidlem.

Místní skupina v Praze

Mše svatá pro právníky 6. února 2025

Pravidelná mše svatá pro právníky v klášteře Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou u paty Karlova mostu se slaví ve čtvrtek 6. února 2025 od 17.00. Celebruje P. prof. Jiří Rajmund Tretera OP. Následuje klubovní setkání.

Vedení Společnosti pro církevní právo

Místní skupina Mšeno Skalička

Radostná návštěva domova seniorů ve Mšeně aneb: „A já jsem rád, že jsem starej!“

Tato slova Jiří Rajmund Tretera použil v úterý 21. ledna 2025 při návštěvě mšenského domova seniorů několikrát.

Pocházejí z jeho děkovného projevu v Modré posluchárně Karolina z 1. července 2020. Tehdy mu před vědeckou radou Univerzity Karlovy její rektor J. M. Tomáš Zima udělil u příležitosti jeho 80. narozenin stříbrnou medaili a pamětní list za obnovení výuky církevního práva.

Byla to reakce prof. Tretery na předcházející poněkud truchlivé a trochu ironické projevy několika lékařů, kteří byli oceněni s ním. Tito vesměs osmdesátníci se vzájemně trumfovali v tom, kdo z nich byl dříve někdy před 60 lety pomocným asistentem nějakého významného profesora a jaké to zajímavé operace prováděli před rokem 1989.

JUDr. Jiří Tretera nesměl v té době vyučovat na vysoké škole, protože soudruzi věděli, že v neděli chodí do evangelického a později, po rozšíření své víry na katolickou, do katolického kostela. A křesťané byli tehdy lidmi druhé a třetí kategorie.

Nejsou za ně některými novináři a jinými „mysliteli“ považováni i dnes?

„Žiju až od roku 1990. Předtím to nebyl život.“ To je druhá základní myšlenka J. R. Tretery ze slavnosti v Karolinu. Až v roce 1990 mohl nastoupit na pražskou právnickou fakultu a obnovit tam po 40 letech výuku církevního práva.

A ještě jedna myšlenka v rozhovorech se seniory zazněla: **Stáří může být nejšťastnějším obdobím života.**

A jak jsme se do domova seniorů vlastně dostali? Pomohl nám mšenský evangelický farář Mgr. Michal Šimek, který sídlí na faře jen pár kroků od domova seniorů. Už roky slouží jednou za 14 dnů v domově evangelické bohoslužby. A tak jsme se domluvili, že s sebou tentokrát vezme i P. Jiřího Rajmunda Treteru a autora těchto řádků.

Ještě nějakou chvíli před bohoslužbou jsme se dali do řeči s několika dámami, které vesměs na pana faráře čekaly. Jedna z nich pochází z Vrátna, druhá z Mělnického Vtelna.

A pan farář Šimek hned mile ocenil svého katolického kolegu: „Vy máte dar přiblížit se lidem.“ On na to odpověděl: „To je součást povolání. Jsem přeci také učitel.“

Bohoslužba začala přesně v 10.00. Její složení je stejného rázu jako evangelické nedělní bohoslužby, včetně kázání, modliteb a zpěvu písní z evangelického zpěvníku, podpořeného hudebním záznamem reproduktorů, které pan farář na dálku ovládal.

Po evangelické bohoslužbě jsme s jedním katolickým účastníkem, který byl v mládí aktivním ministrantem v kostele sv. Petra a Pavla v Bezně, domluvili, že pro nás a naše časopisy připraví fotografie kostela a vzpomínku na tamějšího faráře F. Urbana (1888–1968).

Zpěv z evangelického zpěvníku během bohoslužby. Pan farář Šimek uprostřed stolu, v šedém svetru.

Záběr z druhé strany sálu, opět při zpěvu.

S vedením domova seniorů jsme dohodli, že otec Rajmund bude celebrovat mše svaté v sobotu od 14 hodin, v pravidelných intervalech. Začínáme 8. února.

A jedna pochvala městu Mšenu. Domov seniorů je totiž jeho příspěvkovou organizací. A jde o skutečně krásný, moderní, čistý a útulný domov.

Text a snímky Záboj Horák

Church Reporter, Zpravodaj pro anglicky mluvící členy a přátele Společnosti pro církevní právo, Praha – Brno – Olomouc – Stříbro – České Budějovice – Mšeno. Vydává Společnost pro církevní právo, Sudoměřská 25, 130 00 Praha 3, CZ.

Snímek na titulní stránce: 19. leden 2025, sál Základní umělecké školy Stříbro: prof. Jiří Rajmund Tretera přednáší o novém směřování v církevním právu.

Snímek Místní skupina SPCP ve Stříbře

Šéfredaktor: P. Jiří Rajmund Tretera OP
Zástupce šéfredaktora: Záboj Horák
Výkonný redaktor: vacat
Technický redaktor: Tomáš Grundza
Layout: Marek Novák
Anglický překlad: Gareth Davies

Dostupné na: spcp.prf.cuni.cz/newsletter. Vychází jednou měsíčně ve dvou verzích: anglicky a česky. Rozesílán na 970 adres.

E-mail: spcp@prf.cuni.cz

ISSN 2695-012X